

ญีฮาด

สงครามแห่งอิสลาม

โดย

มูรเตซา มุฎเฆาะฮารี

บรรจง บินกาซัน

แปล

“ญีฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

โดย

มูรเตซา มุฏเฐาะฮาร์

บรรจง บินกาซัน

แปลจาก

**JIHAD, The Holy War of Islam
and Its Legitimacy in the Quran**

“ญิฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

บรรจง บินกาซัน

แปลจากเรื่อง

JIHAD, The Holy War of Islam
and Its Legitimacy in the Quran
by Morteza Mutahhari

พิมพ์ครั้งที่ 1 : พฤศจิกายน 2526

จำนวน 2,000 เล่ม

ราคา 15 บาท

จัดพิมพ์โดย ชมรมหนังสือ “ทางนำ”

960 ตรอกโรงน้ำแข็งเก่า ถ. สาทรใต้

ยานนาวา กทม. 10120

English translation by : Mohammad Salman Tawheedi

Thai translation by : Muhammad Amin Binkason

Published by “HIDAYAH” Publishing Club

960 South Sathorn Rd.

Yannava, Bangkok 10120

Thailand.

สารบัญ

คำนำของผู้แปล

ปัญหาเกี่ยวกับการญีฮาด

1

ป้องกันหรือรุกราน

Thaiislamlib

30

การป้องกัน – ประเด็นสำคัญของการญีฮาด

54

ปัญหาเรื่องการยกเลิก

80

คำนำ

“ญูฮาต” หมายถึงการกินร่นต่อสุททุกวฤททางอย่างเต็มท่ด้วย ความบรสุทฐใจเนออื่นท่จะดำรงไว้ซ่งความยุดีธรรมและเทคทูน ถอยคำของพระผู้เบ่นเจ้าไว้ให้สงสงเห่นอแผ่นดิน

“ญูฮาต” เบ่นศาสนบญูญตทมสลิมทกอนมหนาททจะตอง ปฏิบัต และอิสลามถอว่า “ญูฮาต” เบ่น “สคยอดของการศรทธา”

การท่มุสลิมเนอภิตมมีความรุ่งโรจนจนบระกตศาสตรทองจารก ใวนนท่เพราะมุสลิมเนอภิตได้นำเอาหลักการ “ญูฮาต” มาปฏิบัติ อย่างเต็มความหมายของมัน และการท่มุสลิมเนอบัจจุบันตอง ประสบกบความอภัยศอดสุก้เนอองมาจากการไม่นำเอาหลักการ “ญูฮาต” มาปฏิบัติมันเอง

“ญูฮาต” เบ่นหลักการของอิสลามอื่ประการหน่งซ่งไม่ เพียงแต่ต่างศาสนิกเท่านั้นท่เข้าใจผิด แม้แต่คนมุสลิมเองส่วน มากกยงไม่มีความเข้าใจถึงความหมายและหลักการของมันอย่าง ลกซง กงนน ซาพเจ้าจงไตเลอกหน่งสอเลมณชนมาแปล เพอ

เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องการญิฮาดให้แก่ผู้สนใจไวศศึกษา
หากความรู้เพิ่มเติม โดยหวังว่ามันจะเป็นประโยชน์บ้างไม่มากนัก
หากว่าหนังสือเล่มนี้ให้ความกระจ่างใด ๆ แก่ท่าน ก็ขอ
ให้ท่านได้โปรดเข้าใจว่าท่านเป็นผู้หนึ่งซึ่งได้รับ “ทางนำ”

ด้วยจิตคารวะ
บรรจง บินกาซัน

ตุลาคม 2526

ThaiIslamlib

المكتبة الإسلامية التيلاندية
www.thaiislamlib.com

960 ตรอกโรงน้ำแข็งเก่า
ถนนสาทรใต้, ยานนาวา

กทม. 10120

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

คำนำของผู้แปล (เป็นภาษาอังกฤษ)

ในบรรดาแนวความคิดที่สองที่พวกปฏิเสธพระเจ้ากำลัง
เผยแพร่อยู่ในปัจจุบันนี้ บางที แนวความคิดที่ดูน่าไปใช้อย่าง
ผิด ๆ และเบนผลเสียหายต่อมนุษยชาติก็คือแนวความคิดเกี่ยวกับ
เรื่องสงครามและสันติภาพ ในโลกปัจจุบันนี้ แม้แต่ในส่วนของ
โลกมุสลิมเอง เป้าหมายอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่สามารถเห็นกันได้ก็คง
ไม่มีอะไรนอกไปจากสันติภาพของโลกขณะที่สงครามหรือการ
ต่อสู้ด้วยอาวุธไม่ว่าจะในรูปแบบไหนยังคงเป็นเรื่องที่ “น่าเสีย
ใจ” และเป็นเรื่องที่จะต้องได้รับการหยุดยั้งทุกวิถีทาง

ในทางตรงกันข้าม ความคิดทางก้านศาสนา โดยเฉพาะความ
คิดทางศาสนาของอิสลามมิใช่เป็นความคิดแบบอื่น ๆ อิสลาม
ตระหนักว่าสันติภาพเป็นสิ่งที่ดีงาม แต่ขณะเดียวกันอิสลามก็

ตระหนักได้ว่าสันติภาพนั้น จะเกิดขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่แท้จริง
ของความยุติธรรมของมนุษยชาติด้วย อิสลามตระหนักว่าสงคราม
เป็นผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของความไม่เป็นธรรม -- ความไม่เป็น
ธรรมที่มาจากฝ่ายที่โง่เขลาหรือโง่เขลาจากทั้งสองฝ่าย แต่ในทัศนะ
ของอิสลาม ถ้าทั้งสองฝ่ายเป็นพวกที่มีความยุติธรรมอย่างแท้จริง
ทั้งสองฝ่ายจะไม่มีวาระรบปรบมือกันแก้ไขชาติทั้งนี้เพราะธรรมชาติ
ของความยุติธรรมจะเป็นสิ่งที่ยกมนุษย์ให้แก่มนุษยชาติความซัดเซียง
กันด้วยความเป็นพี่น้องและด้วยความรัก ทั้งนี้ อิสลามจึงมอง
ศัตรูที่แท้จริงของสันติภาพว่าไม่ใช่สงคราม แต่เป็นความอยุติธรรม
และหนทางเดียวที่จะส่งเสริมสันติภาพให้เกิดขึ้นได้ก็คือการส่งเสริม
ให้เกิดความยุติธรรมมากขึ้น

ดังนั้น อิสลามจะถูกประณามไม่ได้ในเรื่องที่อิสลามมีกฎ-
หมายที่เกี่ยวกับการทำสงคราม (กฎการญิฮาด) อยู่ เพราะลักษณะ
การญิฮาดของอิสลามเป็นการญิฮาดเพื่อความยุติธรรมและจะต้อง
ดำเนินไปตามกฎ

เมื่อประมาณยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมา มุรเตซา มุญาฮิดฮารี
ผู้ซึ่งอุทิศชีวิตให้แก่อิสลามได้มาดะปาดะปาฐกถาในรูปของ
การบรรยายอธิบายอัลกุรอานไว้หลายเรื่องเกี่ยวกับ ซึ่งในจำนวนนั้น

บางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนิยัตินวมอยู่ด้วย ปาฐกถาเหล่านี้ได้
ถูกบันทึกเอาไว้และเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการนำมาถอดเป็นตัวอักษร
และตีพิมพ์เป็นรูปเล่มหนังสือภายใต้ชื่อเรื่อง “ญิฮาด” หนังสือที่
ท่านผู้อ่านถ้อยนี้เป็นบทแปลของหนังสือเล่มนั้น

หนังสือเล่มนี้เองการอรรถาธิบายหลายตอนด้วยกัน และ
ผู้แปลอยากที่จะเห็นว่าคัมภีร์กุรอานนั้นไม่ว่าจะแปลออกมาเป็น
ภาษาใดก็ไม่มีวันที่จะให้ความหมายครบตามภาษาเดิมของมัน แต่
เนื่องจากหนังสือเล่มนี้เป็นการอรรถาธิบายเองการอรรถาธิบาย ถึง
นั้น เราจะพบความหมายที่เป็นรายละเอียดของมันได้ในหนังสือ
เล่มนี้

ผู้แปลขอขอบคุณทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือและขออภัย
งานแปลชิ้นนี้ให้แก่มุสลิมจำนวนล้านที่พวกเขาต้องกลัวความเข้มแข็ง
จำนวนและเอกภาพ

มุฮัมมัด ซัลมาน เตฮาดี

คำบรรยายตอนที่ 1 ปัญหาเกี่ยวกับการญิฮาด

จงต่อสู้บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในอัลลอฮ์และในวันสุดท้าย
และไม่ละเว้นทอลลอฮ์และศาสดาได้ทรงห้ามไว้ และไม่ตาม
แนวของศาสนาอื่นสักจะ - (คือของ) ผู้อยู่ในบรรดาผู้ได้รับ
คัมภีร์ - จนกว่าพวกเขาจ่ายส่วยจากมือและพวกเขาเป็นผู้ยอม
ปกครอง (กุรอาน 9.29)

คัมภีร์กุรอานโครงการดังกล่าวข้างต้นเป็นโครงการที่เกี่ยวกับ
ชาวมุสลิมอันหมายถึงคนที่มีเชื้อมุสลิมแต่มีความผูกพันเกี่ยวของ
กับคัมภีร์ของพระเจ้า เช่นพวกยิว คริสเตียน และบางทีอาจจะ
เป็นพวกโซโรแอสเตอร์ด้วยก็ได้

โครงการดังกล่าวข้างต้นเป็นโครงการที่ว่าด้วยการทำสงคราม
กับชาวมุสลิม แต่ในขณะเดียวกัน โครงการดังกล่าวก็มีได้บอก
เราให้ต่อสู้กับพวกชาวมุสลิม แต่บอกเราให้ต่อสู้กับพวกที่ไม่
ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า ไม่ศรัทธาในโลกหน้า พวกที่ไม่ละเว้น
ในสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าห้าม ซึ่งก็เหมือนกับกรยอมปล่อยให้มสังท
พระเจ้าห้ามแก่เขา และพวกที่ไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งอิสลาม

2 “ญิฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

ชาวมุสลิมเหล่านั้นหากที่เราจะต้องพิสูจน์ว่าพวกเขาจะจ่ายส่วย (ญิซยะฮฺ) และเมื่อคนพวกนั้นพร้อมที่จะจ่ายญิซยะฮฺและยอมจำนนต่อเราแล้ว เราถึงจะหยุดการต่อสู้

จากเนื้อหาของโครงการนมคำถามหลายคำถามเกิดขึ้นและเป็นคำถามที่ต้องได้รับคำตอบ โดยอาศัยการช่วยเหลือจากโครงการอื่น ๆ ในคัมภีร์กุรอานที่ช่วยเรื่องการญิฮาด

คำถามแรกในบรรดาคำถามต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็คือคำถามเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของข้อความที่ว่า “จงต่อสู้บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในอัลลอฮฺ” โครงการนี้หมายความว่าเราจะต้องทวงตาส่งแล้วเริ่มต่อสู้หรือ หมายความว่าเราต้องต่อสู้กับคนพวกนั้นที่ทุกคนพวกนั้นออกมาจากดินแดนของตนและล่วงล้ำเข้ามาในดินแดนของเรา? ในศัพท์ทางวิชาการอิสลามแล้ว บรรดานักวิชาการ (อุละมาอฺ) ของเราเรียกโครงการนี้ว่าเป็นโครงการที่ไม่มีเงื่อนไข ซึ่งถ้าหากว่ามีโครงการที่มีเงื่อนไขในทำนองเดียวกันปรากฏอยู่ด้วยแล้วจะต้องถูกตีความเป็นโครงการที่มีเงื่อนไขทันที

โครงการที่มีเงื่อนไขและโครงการที่ไม่มีเงื่อนไข

ศัพท์ดังกล่าวข้างต้นเป็นศัพท์ที่มีความสำคัญมาก และ

ข้าพเจ้าต้องการที่จะอธิบายให้ท่านได้ทราบ เพราะถ้าหากไม่อธิบายแล้วมันจะเป็นการยากสำหรับท่านที่จะเข้าใจความหมายทั้งหมดของโครงการที่เรากำลังพูดถึง

คำสั่งใด ๆ ก็ตาม (แม้แต่คำสั่งของมนุษย์) ในสถานที่หนึ่ง อาจเป็นคำถามที่ไม่มีเงื่อนไข แต่ในอีกสถานการณ์หนึ่งอาจเป็นคำสั่งมเงื่อนไขที่คมชัดช่วย ในการณ์เช่นนี้ เราจะตระหนักได้ทันทีว่าใครก็ตามที่ออกคำสั่งหรือออกกฎหมายนั้นหมายถึงสิ่งเดียวกันในทั้งสองอย่าง ทน เมื่อเราได้ทราบแล้ว เราจะต้องทำอะไร? เราจะปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่มีเงื่อนไขและถือว่าการคำสั่งที่มีเงื่อนไขเป็นคำสั่งที่ออกให้ในกรณีพิเศษ? หรือเราจะตีความโครงการที่ไม่มีเงื่อนไขว่าเป็นโครงการที่มีเงื่อนไข?

ขอยกตัวอย่างสักตัวอย่างหนึ่ง เอาเป็นว่า ในสองสถานการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกันมีใครคนหนึ่งที่มีอำนาจออกคำสั่งแก่เรา และเราก็กเคารพคำสั่งนั้น ครึ่งหนึ่งเราบอกกับเขาว่าเราจะต้องเคารพบุคคลนั้นและบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการคำสั่งที่ไม่มีเงื่อนไข อีกครึ่งหนึ่งเขาออกคำสั่งเดียวกัน แต่ขยายคำสั่งออกไปด้วยการกล่าวว่าเราจะต้องเคารพบุคคลอื่น ๆ ถ้าหากว่าเขาพนันท่านนั้น ท่านจะเห็นว่าคำสั่งทั้งสองมกว่า “ถ้า” อยู่ด้วย ดังนั้นคำสั่งจึงเป็นคำสั่ง

4 “ญิฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

ทีมเงื่อนไซ คนที่ออกคำสั่งมักกล่าวอย่างง่าย ๆ ว่าคนเช่นนั้น
คนเช่นนั้นจะต้องได้รับการเคารพ แต่เขากล่าวว่า “ถ้าหากคนนั้น
เข้าร่วมประชุม เขาจะได้รับการเคารพ” คำสั่งแรกเป็นคำสั่งที่
ไม่มีเงื่อนไซ เราถูกสั่งให้เคารพเขา และโดยการถือว่าเราผิด
และเราได้ยินคำสั่ง คำสั่งนั้นคงหมายถึงให้เราเคารพบุคคลนั้น
ไม่ว่าเขาจะมายังที่ประชุมหรือขี้เกียจเกินกว่าที่จะมากตาม แต่ถ
หากเราได้ยินคำสั่งหนึ่งก้วย เราจะเข้าใจว่าเราจะเคารพบุคคล
นั้น ถ้าหากว่าเขาเข้าประชุม และถ้าหากเขาไม่เข้าร่วม
ประชุม เราก็ไม่ต้องเคารพเขา

บรรดาอูละมาอ์ต้องการให้เราตีความโองการที่ไม่มีเงื่อนไซ
ว่าเป็นโองการที่มีเงื่อนไซ ซึ่งหมายความว่าเราจะต้องถือว่าวัตถุ
ประสงค์ของโองการที่ไม่มีเงื่อนไซนั้นเป็นเช่นเดียวกับโองการที่มี
เงื่อนไซ

นอกจากนี้แล้ว ยังมีอีกโองการหนึ่งซึ่งเป็นโองการที่ไม่มี
เงื่อนไซเกี่ยวกับการญิฮาดและเราสามารถพบได้ในคัมภีร์กุรอาน
คือ “จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์บรรดาผู้ต่อสู้กับศูเจา” (กุรอาน
2.190) โองการเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร ? มันหมายความว่า
ว่าเราต้องต่อสู้กับบรรดาคนเหล่านั้นโดยไม่คำนึงถึงว่าพวกเขา

จะต่อสู้กับเราหรือไม่ใช่ใหม่ ? มันหมายความว่าเราต้องต่อสู้
พวกเขาไม่ว่าพวกเขาคิดที่จะต่อสู้กับเราหรือไม่ หรือหมายความว่า
ว่าเราต้องต่อสู้พวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะรุกรานหรือไม่ใช่ใหม่ ?

ประเด็นนี้กล่าวถึงความเห็นอยู่สองทัศนะด้วยกัน ทัศนะ
แรกถือคำสั่งแห่งเบเนกาสงทไม่มีเงื่อนไข กล่าวคือ “ชาวคัมภีร์
มิใช่มุสลิม ทั้งนี้ เราจึงได้รับอนุญาตให้ทำการต่อสู้กับคนพวก
นั้น เราได้รับอนุญาตให้ต่อสู้กับใครก็ได้ที่มีไม่ใช่เป็นมุสลิมจนกว่า
พวกเขาจะยอมอยู่ใต้อำนาจของเรา ถ้าหากพวกเขามีใช่มุสลิมและ
มิใช่เป็นชาวคัมภีร์กวย เราจะต้องต่อสู้กับคนพวกนั้นไปจนกว่า
พวกเขาจะเป็นมุสลิมหรือไม่ถ้าพวกเขาเสีย ถ้าหากพวกเขาเป็น
ชาวคัมภีร์ เราก็จะต่อสู้กับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะกลายเป็นมุสลิม
หรือ ถ้าหากว่าพวกเขาไม่เป็นมุสลิม เราก็ต้องต่อสู้ไปจนกว่า
พวกเขาจะจ่ายส่วย” ความคิดเห็นดังกล่าวนี้เป็นความคิดเห็นของ
บรรดาผู้ที่กล่าวว่าโองการดังกล่าวข้างต้นเป็นโองการที่ไม่มีเงื่อนไข

อย่างไรก็ตาม มีอีกทัศนะหนึ่งกล่าวว่าโองการที่ไม่มีเงื่อนไข
จะต้องถูกตีความเป็นโองการที่มีเงื่อนไข และคนที่ตีทัศนะเช่น
นี้กล่าวว่าเรายังมีโองการอื่น ๆ ที่เปิดโอกาสให้เราทำการญูฮาดได้
อย่างถูกต้องอยู่อีก เราเห็นว่าความหมายที่ถูกต้องของโองการนี้

6 “ญูฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

เป็นความหมายที่มีเงื่อนไข ดังนั้น อะไรเป็นเงื่อนไขสำหรับความถูกต้องในการทำญูฮาด? สิ่งเหล่านี้เช่นใหม่? ตัวอย่าง เช่น ถ้าอกผ่ายหนึ่งต้องการที่จะโจมตีเราหรือสร้างสิ่งกีดขวางการเรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลาม ซึ่งหมายความว่าคนพวกนั้นปฏิเสธเสรีภาพในการเชิญชวนในขณะที่อิสลามกล่าวว่าอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องถูกทำลายลง หรือว่าประชาชนตกอยู่ภายใต้การกดขี่และตกอยู่ใต้อำนาจทรราชย์ แต่อิสลามกล่าวว่าเราจะต้องต่อสู้กับบรรดาทรราชย์เหล่านั้นเพื่อปลดปล่อยผลกกดขี่ให้พ้นจากบาแห่งเผด็จการ ซึ่งเรื่องนคมภรกรอานได้กล่าวไว้ว่า “และทำไมเจ้าไม่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์และผู้ทอ่อนแอ (มุสตัฎออะฟีน)” (กุรอาน 4.75) ทำไมเราไม่ต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์และเพื่อผู้ชายผู้หญิงและเด็กที่ตกอยู่ภายใต้การกดขี่และการเผด็จการ?

เราต่อสู้กับพวกชาวกัมภรทั้งหมดได้ไหม?

คำถามที่สองเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับความจริงที่ว่าโครงการดังกล่าวมิได้กล่าวไว้ว่า เราจะต้องต่อสู้กับชาวกัมภรทั้งหมด แต่บอกเราว่าให้ต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย.....คนพวกนั้นเป็นพวกที่ถือว่าสงทอลลอฮ์ห้ามเป็นสิ่งที่ได้รับ

อนุมัต และเป็นที่ที่ไม่ได้อยู่ในแนวทางการศานาอันสัจจะ คำถาม
ที่สองนี้เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความหมายของคำ กล่าวคือ โองการ
ดังกล่าวหมายความว่าชาวกัมภีร์ทั้งหมด กล่าวคือพวกยิว พวก
คริสเตียนและพวกที่ปฏิบัติตามนิกายต่าง ๆ ที่ไม่มีความศรัทธาใน
พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีความศรัทธาในวันโลกหน้า ไม่มีความศรัทธา
ในคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าและไม่มีความศรัทธาในศาสนาอันเป็น
สัจธรรมใช้หรือไม่? กัมภีร์กรฮานกล่าวไว้จริงหรือเปล่านั้นพวก
ชาวกัมภีร์ทั้งหมดนั้น ไม่ว่าพวกเขาจะอ้างว่าตัวเองมีความเชื่อใน
พระเจ้าอย่างไรก็ตาม ความจริงแล้ว พวกเขามีความเชื่อเช่น
นั้นจริง ๆ? เป็นไปได้อย่างไรที่เราจะถือว่าการที่พวกคริสเตียน
กล่าวว่าเยซูเป็นพระเจ้าหรือเป็น “บุตรของพระเจ้า” ก็เท่ากับว่า
พวกเขาไม่มีความเชื่อในพระเจ้า? หรือการที่พวกยิวพูดถึงเรื่อง
ศาสดายะฮูบและศาสดาท่าอื่น ๆ ผิดไปจากความเป็นจริงทำให้
พวกยิวมีความศรัทธาอะไรมากไปกว่าพวกคริสเตียน? หรือ
พวกที่กล่าวว่า “พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกถ้ามแล้ว” (กุรอาน
5.64) นั้นไม่อาจถูกนับว่าเป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้าได้เช่นเดียวกับ
ส่วนอื่น ๆ ของชาวกัมภีร์?

8 “ญูฮาด” สงครามแห่งอิสลาม

ถ้าหากเราคิดกันอย่างนั้นแล้ว มันก็หมายความว่าเราเชื่อว่าคัมภีร์
กุรอานไม่ยอมรับความศรัทธาใด ๆ ในพระเจ้าหรือในวันแห่งการ
ฟื้นคืนชีพที่นอกเหนือไปจากความศรัทธาของมุสลิม ถ้าเราถูก
ถามว่าทำไม เราจะกล่าวว่าคัมภีร์กุรอานกล่าวว่าความศรัทธาของ
ชาวคัมภีร์ไม่ครบถ้วน คนคริสเตียน ถ้าหากเขาเป็นนักศึกษา
หาความรู้ เขาจะยอมรับพระเจ้าและยอมรับในความเป็นหนึ่งของ
ของพระองค์ แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็มีความคิดบางอย่างเกี่ยวกับ
เยซูหรือญิบริลที่ทำให้ความศรัทธาในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า
ต้องแตกเปื้อน นี่เป็นทักษะของนักอธิบายความหมายอัลกุรอาน
บางคน ในทักษะของบุคคลเหล่านั้น เมื่อคัมภีร์กุรอานบอกเราว่า
ให้ต่อสู้กับชาวคัมภีร์นั้น คัมภีร์กุรอานหมายถึงให้เราต่อสู้กับ
บรรดาชาวคัมภีร์ทั้งหมดที่มีความศรัทธาในพระเจ้า และในวัน
แห่งการฟื้นคืนชีพไม่ถูกต้อง สิ่งนี้นักอธิบายความหมายเหล่านั้น
เชื่อก็คือว่า “ศาสนาคา” ในโองการนี้หมายถึงศาสนาคาฮัมมัต (ขอ
ความสันติจงมีแก่ท่านและวงศ์วานของท่าน) และคำว่า “ศาสนา
แห่งสัจธรรม” นั้น หมายถึงศาสนาที่มนุษย์ชาติในปัจจุบันนั้น
หนักที่จะต้องยอมรับมากกว่าศาสนาที่คนจะต้องยอมรับระหว่าง
ช่วงเวลาหนึ่งเวลาใดในอดีต

อย่างไรก็ตาม นักอรรถาธิบายคัมภีร์กรุอาห์กลุ่มอื่น ๆ มีความเห็นว่าจากโองการดังกล่าวนั้น คัมภีร์กรุอาห์บางท้องที่จะแสดงให้เห็นว่าชาวคัมภีร์มอฮยสองประเภท และชาวคัมภีร์นั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด แยกจากกันแล้วยังต้องการแสดงให้เห็นว่าชาวคัมภีร์บางคนก็มีความเชื่อในพระเจ้า ไบเว่เพนคินชีพ และเชื่อในกฎหมายของพระเจ้าจริง ๆ และคนพวกนี้ที่เราต้องละเว้นชาวคัมภีร์ที่เราจะต้องต่อสู้กับคือพวกที่เป็นชาวคัมภีร์แต่เพียงในนาม มีความศรัทธาเมตตาต่อ และพวกที่มิได้ถือว่าสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าห้ามเป็นของต้องห้ามแม้กระทั่งสิ่งที่พระองค์ห้ามไว้ในศาสนานี้ของพวกเขาเองก็ตาม ดังนั้น จึงมีใช้ชาวคัมภีร์ทั้งหมดที่เราจะต้องต่อสู้ แต่เป็นชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งต่างหาก^๑

ญูชยะฮ์

คำถ้อยที่สามเป็นคำถามที่เกี่ยวกับคำว่า “ญูชยะฮ์” หรือส่วย คัมภีร์กรุอาห์บอกเราให้ต่อสู้กับชาวคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายส่วย ซึ่งหมายความว่าจนกว่าพวกเขาจะยอมรับอิสลามหรือไม่ก็จ่ายญูชยะฮ์ ในคัมภีร์กรุอาห์ไม่มีปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างชาวคัมภีร์และพวกบูซาเจว็ด (มุชริกีน) ในคัมภีร์กรุอาห์

ไม่มีตรงไหนที่เราถูกบอกมาให้ต่อสู้กับพวกบูชาเจว็ดจนกระทั่ง
พวกเขาจ่ายญิฮยะฮ์และให้เลิกต่อสู้ทันทีที่พวกเขาได้จ่ายญิฮยะฮ์
แล้ว อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับชาวคัมภรอนน คัมภรกรอานบอก
เราว่าเมื่อพวกเขาเต็มใจที่จะจ่ายญิฮยะฮ์ เราก็จะต้องเลิกต่อสู้ นี่
เป็นความแตกต่างอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ๆ

ประเด็นนี้เป็นสิ่งที่นำไปสู่คำถามที่ว่าญิฮยะฮ์คืออะไร ?
และคำนี้มาจากไหนซึ่งมีการโต้เถียงกัน บางคนกล่าวว่าคำนี้มี
ใช้เป็นคำอารบิคมาตั้งแต่เดิม กล่าวคือมันไม่มีรากคำภาษา
อาหรับ แต่มันมาจากรากภาษาฟารซิกว่า “กาซีเยฮ์” ซึ่งเป็น
ชื่อของภาษาอย่างหนึ่งซึ่งอ่านฮิรอวาร กษัตริย์ราชวงศ์แซสซา-
เนียนแห่งเปอร์เซียเป็นผู้นำมา อย่างไรก็ตาม ภาษาเป็นภาษา
รายบุคคลที่เรียกเก็บจากประชาชนเปอร์เซียเอง มิใช่จากคนอื่น
และเป็นภาษาที่เรียกเก็บเพื่อการสงคราม พวกเขากล่าวว่าการใช้
คำนี้ได้แพร่จากอิหร่านไปยังฮิรออนเป็นเมืองหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในเขต
ที่ปัจจุบันเป็นเมืองนะญฟในอิรัก และจากที่นั่น มันได้ถูกนำไป
ใช้อย่างกว้างขวางในคาบสมุทรอาหรับส่วนอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม มีบางคนกล่าวว่ามีใช้เช่นนี้ ถึงแม้จะจริง
อยู่ที่คำว่าญิฮยะฮ์กับคำว่ากาซีเยฮ์จะมีความใกล้เคียงกันมาก แต่คำ

ว่าญิฮะฮ์ก็เป็นคำภาษาอาหรับคำหนึ่งซึ่งมีรากของคำมาจากคำว่า “ญะฮาด” ที่คณะตั้งกล่าวนี้เป็นที่คณะของนักนิติศาสตร์ส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามความสนใจที่แท้จริงของเรามีได้อยู่ที่ลักษณะของคำ เพราะสิ่งที่เรากำลังมองหาอยู่ก็คือลักษณะของสาระสำคัญที่คำนี้หมายถึง ญิฮะฮ์เป็นการชู้ตเพื่อเอา “เงินค่าคุ้มครอง” หรือเปล่า? อิสลามบอกให้เราต่อสู้เพื่อที่จะได้รับเงินค่าคุ้มครอง และเมื่อได้เงินแล้วจึงเลิกต่อสู้หรือเปล่า? กวามหนึ่งได้กล่าว...

“เราเป็นดังเช่นจักรพรรดิ เราเก็บภาษีแล้วเราก็ยังเอามงกุฏ และกทา”

ถ้าหากความหมายของญิฮะฮ์คือการเรียกค่าคุ้มครองประเภทหนึ่ง ก็มันปัญหาเกิดขึ้นมาว่าความหมายของมันเป็นจริง ๆ คืออะไร คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งชนิดไหน? มันมิใช่เป็นกฎของความรุนแรงและการบังคับอันโหดร้ายหรือ? แล้วสิทธิมนุษยชนและความยุติธรรมที่อิสลามมีอยู่เป็นสิทธิและความยุติธรรมประเภทไหน เพราะอิสลามเองอนุญาตมุสลิมและบางครั้งก็ถือว่าเป็นหน้าที่สำหรับมุสลิมควายที่จะต้องต่อสู้กับคนของศาสนาอื่นจนกว่าพวกเขาจะยอมรับอิสลามหรือไม่ก็ยอมจ่ายค่าคุ้มครอง? ซึ่งทั้งสองทางนี้ ก็มันปัญหาขึ้นมาอีก เพราะการต่อสู้จนกระทั่งคนเหล่านั้นเป็น

มุสลิมย่อมหมายถึงการบังคับให้พวกเขารับศาสนา และการ
 ต่อสู้จนกระทั่งคนเหล่านั้นจ่ายส่วนยอมหมายถึงการปล้นสดมภ์
 ทรัพย์สินจากคนเหล่านั้น ถ้าจะออกไปแล้วทั้งสองวิธีแล้วแต่
 เป็นการใช้ความรุนแรงและการใช้กำลังบังคับทั้งสิ้น กล่าวคือถ้า
 ไม่บังคับให้เชอกบังคับให้จ่ายส่วย ก็นั้น ในทันทีเราจึงจำเป็นที่
 จะต้องมาถูกรายละเอียดว่าญูฮะฮ์คืออะไร มันเป็นการรุดไล่เพื่อ
 “เรียกค่าคุ้มครอง” หรือเปล่า? หรือว่ามันมิใช่?

ก่อนนั้น ขอให้เราระลึกถึงความหมายของโครงการนี้และ
 ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากโครงการนี้ไว้ก่อน แล้วขอให้เราหันมา
 เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนที่จะพูดถึงเรื่อง
 นี้ต่อไป

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการญูฮาต

เรื่องแรกที่จะพิจารณาก่อนก็คือเรื่องเหตุผลที่อิสลามวางตัว
 บทกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการญูฮาตไว้ บางคนเชื่อว่าในศาสนาไม่
 น่าจะมีการญูฮาต กล่าวคือศาสนาไม่น่าจะมีกฎหมายสงคราม ทั้ง
 นั้นเพราะว่าสงครามเป็นความเลวทรามอย่างหนึ่งซึ่งศาสนาจะต้อง
 คัดค้านมิใช่ตัวศาสนาเองที่ทำให้สงครามเป็นกฎ ในทางตรงกัน